

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 42.

Maribor, dne 7. aprila 1909.

Letnik I.

Roko v roki.

Nedeljsko zborovanje v Celju je Narodno stranko zopet pokazalo v pravi luči. Z velikanskimi, uprav ameriškimi plakati so preplavili ves Spodnji Štajer in pozivali slovensko ljudstvo, naj se v kar največjem številu udeleži zborovanja Narodne stranke. Samoobsebi je umevno, da je gnala tudi pristaše S. K. Z. radovednost, kaj bodo celjski doktorji in uredniki povedali slovenskemu ljudstvu, med katero se v prvi vrsti morajo prištevati tudi pristaši S. K. Z., najmočnejše stranke med slovenskim ljudstvom na Štajerskem.

Prišli so v velikem številu, a glej šmenta. Na zborovanju so izvedeli, da med slovensko ljudstvo spadajo edino-le celjski gospodje, učitelji in pa par izvoljenih kmetov, ki slepo trobijo v rog generalov Kukoveca in Spindlerja. Slovenskega kmečkega ljudstva pa liberalni doktorji ne prištevajo slovenskemu ljudstvu. Zato mu ni bilo dovoljeno udeležiti se zborovanja.

Seveda je pa bil glavni vzrok, da so pristašem S. K. Z. zabranili vstop na zborovanje — strah in sicer zelo velik strah. Celjski liberalci so korajžni samo v svojih umazanih listih. Po teh napadajo, hujskajo in lažejo dan za dnem, kadar pa ugledajo kakega našega pristaša, o katerem mislijo, da jim bo kako bridko zabrusil v obraz, tedaj jim pa skoči srce v hlače in tam od strahu tako poskakuje, da se jim tresejo hlačice.

Se-le ko so se doktorji in učitelji čutili same, so dobili zopet pogum. In tedaj je pa kar deževalo laži in napadov na S. K. Z. Pogrevali so na dolgo in široko vse, kar sta zadnje tedne lagala o kompromisu „Narodni Dnevnik“ in „Narodni List“. Nas iz celega shoda najbolj zanima izjava generala Narodne stranke dr. Kukoveca, da se S. K. Z. ne sme vtikati med inteligenco in da zato ne sme v trgih in mestih postaviti svojega kandidata. Če se tedaj kmečko ljudstvo, iz katerega je izšla inteligenca, ne sme vtikati med njo, tedaj se dosledno tudi inteligenca Narodne stranke in njeni celjski generali ne smejo vtikati med kmečko ljudstvo. In prepričani smo, da bo slovensko kmečko ljudstvo iz te izjave dr. Kukoveca izvajalo posledice in pognalo od sebe celjsko liberalno inteligenco.

Nič boljši kot celjski strankarji pa niso posredovalni strankarji. Tudi ti so imeli v nedeljo zborovanje v Ormožu. Zborovali so močno zastraženi, da ja ne bi prišel blizu kak naš pristaša. Čutili so se varne ob tej straži in to jim je navdalo pogum, da so se spravili nad S. K. Z. in njene poslance. Posebno

se je odlikoval tretji general posredovalne stranke dr. Rosina. Za starostno zavarovanje je prišel prepozno in zato se je zaganjal v dr. Korošca in Roškarija, češ, da ne poznata svojih dolžnosti in da gledata le na svoj žep. Sicer se malo čudno glasi, če advokat očita komu drugemu, da dela le za svoj žep, vendar dr. Rosini se prav nič ne čudimo, če pogreva te že tisočkrat obrabljene fraze.

Pokazalo se je pa zadnjo nedeljo jasno, kar smo mi že davno trdili, namreč, da faktično obstoji med Narodno stranko in Plojevci kompromis. Vidi se to prvič iz tega, da se je na obeh zborovanjih napadalo edino-le Kmečko zvezo in pa, da bodo postavili takorekoč skupne kandidate. Vsakdo lahko vidi sedaj, zakaj se je pravzaprav ustanovila nova stranka. Vloviti nameravajo na ta način čim več volilcev in premotiti s „slogo“ tudi pristaše S. K. Z. Želja po deželnozborskih stolčkih je vzrok, da je dvor, svet, Ploj ustvaril novo stranko in isti vzrok je navajal tudi liberalce, da so kumovali pri krstu nove stranke. To je pravi vzrok, ne pa želja po slogi. Mari je dr. Ploju in celjskim liberalcem za slogo med slovenskim ljudstvom. Da le sami sedijo na trdnih stolčkih, potem jim je vse edno, če se tudi vsi Slovenci med seboj pokoljejo. Slovensko ljudstvo pa to spoznava, je ogorčeno nad tem in bo dalo duška temu svojem ogorčenju s tem, da bo pri volitvah glasovalo edino-le za kandidate, ki jih bo postavila Slovenska kmečka zveza.

Politični pregled.

Državni zbor.

Državni zbor bo zopet sklican v torek dne 27. aprila. V tem zasedanju bo vlada predložila parlamentu tudi zakon o zvišanju davka na špirit.

Stališče Avstro-Ogrske na Balkanu.

Francoski list „Eclair“ piše, da so milijoni, katere je Avstrija izdala vsled spora s Srbijo za vojaške priprave, dobro naloženi. Avstro-Ogrska je ves teren od leta 1866 zopet pridobila, obdržala bo anektirano deželo in bo imela od sedaj naprej prvo besedo na Balkanu.

Srbija.

Nek diplomat, ki je imel te dni priliko govoriti s kraljem Petrom, je z vso gotovostjo izjavil, da se Peter nikakor ne namerava odpovedati. Če je za to treba še kakega dokaza, naj v to služi dejstvo, da se bo prestolonaslednik Aleksander podal v inozemstvo — najbrže v Berlin — nadaljevat svojo izobrazbo. —

Brat umrlega sluga Kolakoviča je v soboto vložil pri državnem pravdništvu oficialno ovadbo proti princu Juriju radi umora. — V političnih krogih se smatra za gotovo, da bo poslanik grof Forgach odpoklican iz Beograda, čim bodo končana trgovinska pogajanja s Srbijo. — Dunajski vladni krogi menijo, da ostane za sedaj še na krmilu sedanja srbška vlada. Tekom poletja bo narodna skupščina razpuščena. Nove volitve se bodo vršile jeseni.

Evropske konference ne bo.

Ideja, da bi se v svrhu priznanja aneksije Bosne in Hercegovine sklicala evropska konferenca, je definitivno pokopana. Velevlasti bodo aneksijo priznale brez konference. Iz izjav, katere so podale Anglija, Rusija in Francija avstro-ogrski vladi, jasno sledi, da smatrajo te velevlasti evropsko konferenco kot nepotrebno.

Istrski deželni zbor ne bo sklican.

Te dni je bila pri ministrskem predsedniku baronu Bienerthu deputacija istrskih deželnih poslancev, ki ga je prosila, naj se zavzame za hitro sklicanje istrskega deželnega zbora. Bienerth je odgovoril, da je sklicanje za sedaj nemogoče in se bo izvršilo še-le, ko se bo vršilo splošno zasedanje deželnih zborov. To se pa sedaj še ne more zgoditi, ker so za nekatere deželne zборе še-le razpisane volitve, pri nekaterih se pa mora še doseči delavnost. Pa tudi delavni načrt državnega zbora za sedaj še ovira sklicanje deželnih zborov.

Drobne politične vesti.

Cesar Franc Jožef I. se je podal danes na velikonočne počitnice v Wallsee k svoji hčerki Mariji Valeriji, kjer ostane do velikonočnega ponedeljka. — Iz Beograda poročajo, da bo zunanji minister dr. Milovanović v kratkem demisioniral in da bo imenovan za srbškega poslanika v Berlinu. — Turška vlada bo v kratkem na slovesen način priznala neodvisnost Bolgarske. — Mladoturški komite se je prostovoljno razšel in se bo preosnoval v politično stranko. — Turški zunanji minister Rifaat-paša je bil izvoljen z 281 mladoturškimi glasovi za carigradskega poslanca. Njegov protikandidat Ali Kemal, glavni urednik lista „Ikdam“ je dobil 121 glasov. — Bivši turški zunanji minister Tefik-paša je izbran za londonskega poslanika. — Angleški kralj Edvard bo o priliki svojega potovanja v Marijine vare obiskal našega cesarja v Ištu.

Širite „Stražo“

PODLISTEK.

Marušnik.

(Konec.)

„No, le počakaj, da ti vso stvar razložim nekoliko bolj natančno. Sama veš in tudi jaz sem prepričan, da mi ti izvrstno gospodinjš; vendar se mi zdi, da bi še z večjim veseljem delala, ko bi mogla reči, da za se delaš in tudi jaz bi hodil bolj brez skrbi po svetu za svojimi opravki, ko bi mogel reči: Žena bo doma že skrbela za vse potrebno.“

„Marušnik“, pravi dekla, „jaz vas ne razumem, kaj hočete?“

„No, Urša, ne bodi tako šegava; povem ti naravnost: oženil se bom in tebe mislim vzeti. Sicer bo to nekaj veljalo, vendar ti že to zaslužiš za svojo pridnost“, nadaljuje Marušnik.

„Ali res, Marušnik? Takega plačila seveda od vas nisem pričakovala“, začne Urša, ko se ji polagoma pomiri srce, vzburjeno vsled prevesele novice.

Urša je namreč jasno mislila: kot dekla sem pri Marušniku le od danes do jutri, kot žena sem pa preskrbljena za celo življenje. Siten je res Marušnik, a jaz sem že vajena prenašati te njegove sitnosti.

Tako sta se kmalu dogovorila o vsem potrebnem in v kratkem so se po vasi ženske smejale in si šepetale na ušesa: Marušnik se bo oženil in Urša je njegova nevesta.

Marušnik in Urša, to bo lepa dvojica: za doto bodeta na hrbtu prinesla — sto in dvajset let. Poro-

ka bo na pustno nedeljo. Za pustne norce nam letos ne bo treba skrbeti. Haha!

Po pogovoru, ki sta ga imela zaradi ženitve Marušnik in njegova izvoljena nevesta, šla sta vsak po svojih opravkih in kdor ju je opazoval, prepričal se je, da sta oba videti zelo zadovoljna.

Ko je Marušnik ostal sam v hiši, jel je govoriti sam seboj:

„Stara je res moja Urša in lepa tudi ni, to ne, a denarce ima, lepe denarce, in to je nekaj, to je veliko, zato se na vse drugo lažje pozabi.“

Ko se je Marušnik v mestu pri loterijski blagajnici popolno prepričal, da je Uršina srečka res zadela petdeset tisoč goldinarjev, tedaj jel se je pripravljati za svatbo.

Domenil se je s svojo nevesto, da bodeta vse bolj na tihem opravila, in sicer kakor je Marušnik zatrijeval Urši, vzlasti zato, ker nista več mlada. V resnici pa je bil pač Marušniku poglavitni vzrok ta, ker si po tem potu prihrani mnogo stroškov za ženitnino.

Urša je sicer v pričetku imela proti temu svoje pomisleke, katere ji je narekovala ženska nečimernost, nežni spol spremljujoča tudi v starosti, a naposled se je vendar udala Marušniku, češ, saj res ni sva več tako mlada, da bi se mogla skazovati pred svetom.

Prišel je torej kmalu za Marušnika in Uršo poročni dan. Svatov nista mnogo povabila: dva moža kot priče, to so bili vsi svatje.

Toliko več pa je bilo gledalcev, vzlasti ker je bila poroka na — pustno nedeljo, in sicer zgodaj zjutraj. Fantje iz vasi jima niso pregradili pota, ka-

kor je ob takih prilikah navada, da se ženin odkupi, ako si vzame iz vasi nevesto. Urše pač ne bodo pogrešali med vaškimi dekleti.

Skromen zajutrek bila je vsa Marušnikova svatba. Marušnik je imel prvo besedo. Tožil je ob tej priliki, koliko se za svatbe med kmečkimi ljudmi izmeče denarja prav po nepotrebnem.

Tako je modroval najnovejši ženin: kaj ga je vnelo za tako govorjenje, to vsakdo lahko razume, ki pozna značaj našega Marušnika, pri katerem se je vse vrtelo le okoli denarja.

Doma sta sedela nekaj uric pozneje novoporočenca pri bornem kosilu. Videti sta bila prav židane volje.

„Veš, Marušnik“, rekla je med drugim žena svojemu možu, „veliko let že mislila sem, da te popolnoma poznam, toda sedaj sem se prepričala, da imaš veliko boljše srce, kakor sem mislila. Ljudje ti zlasti očitajo, kako si skop, in tudi jaz te od te strani nisem mogla hvaliti, a sedaj vem, da je tudi to neresnično, kajti drugače bi gotovo ne bil mene vzel, ker nimam razen par krajcarjev nobenega premoženja.“

„No“, pravi Marušnik, „res je, da do sedaj nisi imela nobenega imetja: vendar pa imaš srečko za veliki dobiček štev. 77.343. In zadela si nanjo petdeset tisoč goldinarjev.“

„Ni mogoče!“ zakriči žena: „za božjo voljo, kaj sem mislila, ko sem jo pred štirimi tedni — prodala nekemu trgovcu v mestu, ker si se ti branil mi dati denarja za poročno obleko.“

Ta novica je Marušnika popolno potrla. Nobeno besede ni mogel spregovoriti od začetka.

Ko se je pa polegel prvi strah, tedaj pričel se

Veleizdajniški proces.

Nadaljuje se zasliševanje obtoženega učitelja Oblakoviča. Predsednik ga je vprašal, zakaj je „le“ v Belgradu kupoval knjige?

Obtoženec: „To so bile knjige, ki sem jih delil med učence kakor šolske premije. Nisem jih pa kupoval „le“ v Belgradu, ampak „tudi“ v Belgradu in to vendar dovoljuje zakon.“

Votanta Cekuš in dr. Fink sta vprašala, kako je mogel biti obtoženec s svojo malo plačo (66 kron mesečno) naročen na tri časopise in vrhu tega še potovati okoli in se udeleževati shodov.

Obtoženec: „Seveda imam tudi dolgove. Sicer pa sem, ako se ne motim, tožen zaradi veleizdaje in ne gre mi v glavo, kako je moja plača v zvezi z zločinom, ki se mi pripisuje.“

Nadalje je rekel Oblakovič, da hoče dokazati lažljivost obtožnice. Tega izraza nista zapazila niti državni pravdnik, kakor tudi nikak član senata, kar je poročevalec uradnega organa „Ustavnosti“, Pajas, stopil k državnemu pravdniku ter ga glasno opozoril na ta izraz.

Državni pravdnik Accurti je skočil nato pokonci in je razburjeno zaklical: „Kako ste se drznili tako žaliti obtožnico?“

Senat je na to kaznoval obtoženca Oblakoviča z 24urno temnico in dva dni s postom. (Veliko razburjenje med občinstvom.)

Med nadaljno razpravo je naenkrat vstal obtoženec Stevo Končar in je s prstom kazaje na galerijo klical: „Na galeriji se nahaja neka stara gospa, ki napravlja proti nam obrnjena vedno z roko geste obešenja.“

Predsednik: „Kako se pa vi drznete motiti razpravo. Kaznujem vas!“

Po kratkem posvetovanju je razglasil predsednik sklep senata, glasom katerega je toženec Končar kaznovan s 24 urami samotnega zapora, jednim postom in izključen od razprav za tri dni.

Branitelj Lukinič (jako razburjeno): „Gospod predsednik, to ne gre. Tudi gospodje stenografi so videli, da gospa Miletič na galeriji napravlja razne geste proti obtožencem.“

Predsednik: „Prosim občinstvo, naj se mirno vede, ker bom sicer postopal, ako mi bo kdo prijavljen!“

Branitelj dr. Lukinič. (še vedno jako razburjen): „Jaz ovajam gospo Miletič.“

Neki ženski glas je zakričal z galerije: „V lažete!“

Branitelj Lukinič: „Gospod predsednik, prosim vas še enkrat varstva klientom in braniteljem. Sedaj me ta oseba celo žali.“

Predsednik (do galerije): „Pojte torej ven, da bo mir!“ Z galerije je odšla neka ženska — glasno zmerja.

Nato so bili zaslišani še obtoženci: občinski tajnik Števan Kačar, župan Mile Čorič in učitelj Pavel Matijašević, vsi trije iz Crkvenega boka. Vsi trije so negativno izrazili o vseh nanje stavljenih vprašanjih.

Radoljubi!

Darujte v veselih velikonočnih praznikih za volilni sklad Slovenske kmečke zveze. Vsak dar se bo objavil v „Slov. Gospodarju“ in „Straži“.

Raznoterosti.

Tisoč kron darujemo za „Narodni sklad“, ako „Narodni Dnevnik“ dokaže, da je bil dne 24. marca 1909 profesor dr. Verstovšek na zaupnem shodu S. K. Z. v Mariboru in da je tam govoril. Sedaj pa le na noge, „Dnevnikarji!“ Saj za to, kar trdite v svojem listu, imate gotovo neizpodbitne dokaze.

je preprič med Marušnikom in Uršo, o katerem je najbolje, ako ne spregovorimo nobene besede.

Dovolj pa, ako povemo, da je poročni dan Marušnikova žena pobirala čepinje posode in ostanke kosila po tleh; tudi sta se novoporočenca tako prijetno božala, da se vsled razpraskanih obrazov nista upala celih štirinajst dni med ljudi.

Med tem pa si je že nova gospodinja utrdila svoje stališče ne le v kuhinji, ampak tudi v hiši in Marušnik je skušal, da ni prav dobro ženiti se samo zaradi denarja, zlasti ako se naposled tudi denarja ne priženi.

Imel je od tedaj bridke dneve; nikdar ni mogel pozabiti, da se je tako prevaral s svojo ženitvijo na stara leta, ki so ga vedno bolj težila od dne do dne.

Dve leti pozneje so Marušnika pokopali in vse, kar je nagrabil, podedovala je Urša. Ljudje pa so govorili: „Kakor dobljeno, tako izgubljeno. Krivičen denar nima teka.“

Urša pa je napravila pri Marušnikovih gostilno, v kateri so potočili veliko žganja. Pivcev v gostilni niso nikoli pogrešali; ako drugega ni bilo, Urše domače gotovo ni manjkalo.

Nekaj let pozneje pa so razprodali na drobno Marušnikovo posestvo in naša Urša je umrla kot — beračica.

Red božje službe velikega tedna v mariborski stolnici je sledeči: V sredo, četrtek in petek popoldne ob treh običajne jutranjice. Na veliki četrtek se prične cerkveno opravilo ob 9. uri predpoldne, v petek pa ob 8. uri. V petek ob 5. uri popoldne je završila postna pridiga (govornik preč. gospod dr. Anton Medved). Veliko soboto zjutraj ob 8. uri bo blagoslovljenje ognja, krstne vode in nato sv. maša. Zvečer ob 6. uri bodo jutranjice in nato običajna procesija in Te Deum.

Na veliki četrtek bode v tukajšnji stolnici ob 9. uri predpoldne slovesna služba božja, med katero bodo prevzvišeni gospod knezoškof posvetili sv. olja in delili sv. velikonočno obhajilo. Po službi božji bodo po vzgledu božjega Zvečarja pri zadnji večerji izvršili pomenljivi in ganljivi obred umivanja nog pri dvanajstih starčkih, katerih imena so: Michael Zechner (star 86 let), Janez Maček (81 let), Valentin Trunkl (77 let), Franc Bračko (75 let), Leopold Hönnigmann (74 let), Jurij Veranič (74 let), Ig. Hutter (74 let), Janez Kramberger (73 let), Anton Puchmeister (72 let), Janez Zechner (71 let), Anton Prikl (68 let), Matija Mareich (68 let). Skupna starost „apostolov“ znaša 893 let.

Umrli je v pondeljek dne 5. t. m. v Obrižu pri Središču posestnik gospod Jakob Ozmeč, oče vlč. g. Jožefa Ozmeča, župnika v St. Lovrenču na Dravskem polju. Vrlemu možu blag spomin, č. g. župniku pa naše iskreno sožalje!

Hofrat dr. Ploj je na nedeljskem shodu v Ormožu izjavil, da ni v nikaki zvezi z Narodno stranko, da pa tudi nima nič proti tej stranki. Mi prosimo dr. Ploja samo to, da bi nam blagovolil razjasniti, zakaj je njegova stranka postavila v ptujsko-ormožkem okraju samo njega za kandidata, drugo kandiduro pa prepustila Narodni stranki?

Glavni zbor Narodne stranke je sklenil, da naj pristaši, koder ne bode kandidatov Narodne stranke, volijo pri volitvi narodnega neklerikalnega kandidata. Pa menda vendar ne mislijo zopet nastopiti z „neodvisnimi“ kmeti. Verjetno bi to bilo, ker se vsled izjave dr. Kukoveca inteligentna Narodna stranka otielno ne sme vtikati med kmečko ljudstvo.

Grozno jezo kuha dr. Kukovec, ker si bo Slovenska kmečka zveza drznila postaviti tudi v trški skupini svojega kandidata. Misli je, da ima mandat že takorekoč v žepu in najbrže si je že naročil vizitnice s pridevkom „deželni poslanec.“ Sedaj pa naenkrat Kmečka zveza pokaže, da se ne ustraši boja niti s samim generalom dr. Kukovcem in da je prepričana na svoje zmage. Je pač tako na svetu, da v deželni zbor ne spada vsakdo, četudi je sam general Narodne stranke.

„Narodni Dnevnik“ še vedno vzdržuje nesramno laž, da je bil gospod dr. Verstovšek na zaupnem shodu Kmečke zveze v Mariboru dne 24. marca in da je tam celo govoril. Celjski uredniki bi se pač lahko informirali pri svojih somišljenikih med mariborskimi profesorji in tam bi zvedeli, da je dr. Verstovšek ves čas, ko se je vršil zaupni shod, poučeval v šoli. Zopet nov dokaz, kako lažejo celjski liberalni lističi.

„Slovenski Narod“ piše, da je bil na nedeljskem shodu v Celju zbran cvet slovenskega meščanstva in inteligence na Spodnjem Štajerskem. Kje je pa ostalo tisto velikansko število kmetov, o katerih je pisal „Narodni Dnevnik“? Bo pa le res, da ima Narodna stranka pristaše edino le med inteligenco in meščanstvom. Kmetje so pač že spoznali, da ni zanje in zato so ji obrnili hrbet.

Nujna prošnja.

Aljažev dom v Vratih je res popolnoma porušen. Rešiti se da le nekaj oprave. Slovensko planinsko društvo je postavilo Aljažev dom kot last slovenskega naroda, ki je bil lahko ponosen na to najlepšo postojanko slovenske turisticke. Promet po naših planinah silno narašča, in slovensko zavetišče v Vratih je naravnost potrebno, pa tudi plodonosno, ker je tam najboljša in najdivnejša središče za pohod po znamenitih gorskih skupinah (na Triglav, Križka jezera, Razor, Skrlatico itd.).

Dolžni smo svojemu narodu in časti naše domovine, da postavimo nov Aljažev dom v Vratih. Srce krvavi vsem nad nepričakovano silno nezgodo, toda naše delo ne sme opešati.

Slovensko planinsko društvo prične takoj priprave za novo stavbo; pač se bo dalo porabiti nekaj starega materiala in oprave — tudi vodovod je ostal — vendar pa bodo znašali troški za nov Aljažev dom nad 20.000 K. To je svota, ki jo je mogoče zbrati le po vsestranski podpori.

Slovensko planinsko društvo se torej obrača do celotnega našega naroda in nujno prosi, da mu blagovolijo slovenski zavodi in društva ter rodoljubno občinstvo pripomoči z nabiranjem prispevkov za postavitev novega Aljaževega doma. Vsem darovalcem najprisrčnejša zahvala!

Slovensko planinsko društvo v Ljubljani.
(Osrednji odbor.)

Štajersko.

Maribor. Dne 3. t. m. je napadla brez vsega vzroka 15letna posestniška hči Senekovič iz Tezna v Tržaški ulici v Mariboru 10letno šolarco Marijo Suo in jo s tako silo s kamnom po glavi vdarila, da je ta vsa v krvi padla na tla in obležala. Mimo prišli

častnik se je otroka usmilil in ga takoj v vojaško bolnišnico zanesel. Tam ji je vojaški zdravnik rano obvezal in potem deklico po straži domov poslal.

Sv. Križ pri Mariboru. Za knjižnico tukajšnjega bralnega društva sta darovala vlč. gospod Gašpar Zrnko, župnik v Puščavi, 10 K, in Janez Klampfer, cerkovnik v Vuzenici, 1 K. Društveni odbor izreka obema darovalcema iskreno zahvalo. Živeli posnemovalci!

Tepež. V nedeljo dne 4. t. m. je nastal v krčmi Stanek na Tezni med ključavničarskim pomočnikom Julijem Koler in med delavcem Alojzom Pajtlar prepri in tepež. Pajtlar je potegnil nož in ž njim zadal Kolerju na hrbtu 3 cm veliko rano. Koler se zdravi v mariborski bolnišnici.

Jarenina. Na cvetno nedeljo zvečer je nastal v krčmi Ane Flack v Jareninskem dolu med pivci prepri, med katerim je posestnik Ferdo Nedeljko posestniškega sina Antona Kocbeka iz Vilkomu s stolom po glavi vdaril in ga precej ranil.

St. Janž na Dravskem polju. Volitve, pa volitve in nič kot volitve. Dve politični občini ste v naši župniji in v vsaki dvojne volitve. V šentjanžki občini so bile že pred dobrim letom občinske volitve; pa so izpadle za Štajerčijance neugodno, torej ne preostaja drugega, kot vložiti priziv. In vlada, kaj hoče drugega, kot tem nezadovoljnejšem ugoditi, občini pa nove stroške naložiti! Pa upamo, da bodo s prihodnjim izidom še bolj nezadovoljni. Sicer so pa glavnega komandanta že izgubili. — Veliko navdušenje vlada med volilci za deželnozborske volitve, ker so si zaupniki na nedeljskem shodu v Ptuj izbrali vrla kandidata v osehah vlč. gospoda župnika Ozmeč in gospoda župana Meška. Živela kandidata!

St. Janž na Dravskem polju. Kdo bi ne bil nevoljen, ko vidi, da se tako po mačehovski ž njimi postopa. Taka se je godila našim posestnikom, ki so prosili za državno podporo v krmi. Koliko milijonov se vrže od strani države po nepotrebnem, kmet pa bodisi mali ali veliki, pa v sili ne dobi toliko, da bi mogel prerediti najpotrebnejšo živino. Ker ni imel krme, moral je dostikrat za slepo ceno dati svojo živino, sedaj pa nima s čim polja obdelovati. Ali ni to gorje! — Dne 1. aprila je bil pogreb Micke Krajnc, kmečke dekle iz Rošnje. Skeraj nepretrgano jo je držala jetika priklenjeno na bolniško posteljo. Trpelo je z občudovanja vredno udanostjo in potrpežljivostjo. Mnogobrojna udeležba pri njenem spremstvu je pričala njeno splošno priljubljenost. Naj počiva v miru!

Savinjska dolina. Za dne 4. t. m. so valjevali likanski rudeči plakati na veliki glavni zbor Narodne stranke, kjer da se bode posvetovalo zaradi bližajočih se deželnozborskih volitev. Radovednost se me polasti in podam se v celjski Narodni dom, kjer se je imel vršiti zbor ob 11. uri predpoldne. Zmuzam se mirno v stranski kot dvorane, kjer sem bil dobro zavarovan pred mogočimi gnjilimi jajci ali pa krepkimi pljunki, kateri so pri inteligentni Narodni stranki vedno v zalogi proti kmetu.

Iz mojega kota se radovedno oziram po zborovalcih ter opazim med lepo počesanimi koncipijenti ter gladkobradimi učitelji tudi precejšnje število zagorelih kmečkih obrazov. Lepo število pristašev ima Narodna stranka med kmeti; si mislim pri tem opazovanju. Pa glej ga kleka šmentanega, naenkrat zagledam poslanca Terglava med zborovalci. Izbuljenih oči gledam, kaj ima to pomeniti: Terglav na zboru Narodne stranke!

Precej je završalo po tistem po dvorani od ust do ust: Terglav je tu! Generala Narodne stranke obleti lahka rudečica po obrazu, vendar se približa Terglavu, kateri se mu uljudno pokloni, kakor se pač spodobi tako imenitnemu generatu. Nekaj sta se pogovorila, tega zaradi oddaljenosti nisem slišal, pa precej sem uganil, kaj je bilo na razgovoru. Poslanec se namreč obrne proti vratom ter zakliče: Pristaši Kmečke zveze, za menoj! Ha, si mislim, sedaj si se pa Terglav enkrat pošeno vzezal, na shodu Narodne stranke išče pristaše Kmečke zveze. Pa varal sem samega sebe pri teh mislih, kajti na mah se obrne kakih 50 krepkih kmečkih možakov proti vratom ter se lepo mirno odstranijo iz dvorane. Ostala je pa še v dvorani približno stotina kmetov in o teh sem bil za gotovo uverjen, da so pristaši Narodne stranke. Pa tudi tukaj sem se motil. Po zborovanju sem si ogledal bolj natančno kmete, ki so po stopnicah odhajali ter sem opazil in naštel še do 50 naših, kateri se niso hoteli poprej (kakor tudi jaz ne) odstraniti.

Na zboru se je samoumevno udrinhalo po duhovnikih in Kmečki zvezi, nakar so se postavili kandidati za volitev v deželni zbor za nekatere volilne okraje. Postavili ga še niso tudi za celjski okraj, v katerem je bil zadnjič izvoljen Terglav. V tem okraju se bosta volila namreč sedaj dva poslanca, in nadučitelj Brinar je hudo pritiskal, naj se postavijo kandidati tudi za ta volilni okraj. Pa nihče se ni predrznil imenovati ime kandidatov, zato se je sklenilo, da se skliče javen volilni shod v Zalec, kjer se bodo postavili kandidati. Postavili so tudi kandidata Rebeka za splošno skupino mest in trgov, kateri je pa izjavil, da bode samo do takrat kandidiral, da postavi Kmečka zveza svoje kandidate. No, je rekel med drugim, v tretje gre rado, dvakrat sem vže pogorel in bi lahko tudi sedaj.

Shod je bil jako klavern, nobenega ognja, nobenega navdušenja ni bilo opaziti, in ko sem se zvečer vračal po železnici domov, mi reče znanec iz sosedne župnije: Veš kaj prijatelj, ko bi Nar. stranka bila danes na zboru pokazala le eno tretjino tistega navdušenja, kakor ga kaže po svojih listih, bi se imel nekaj rešpeka pred njo, tako sem pa popolnoma ravnodušno opazoval celo komedijo, ki je naredila na me vtis onemoglosti stranke.

Kmet iz Sav. doline.

Selnica ob Dravi. Podpisani srčno obžalujemo, da se je preselil od nas vrl slovenski narodnjak g. Jakob Čaplo v Libeliče. Omenjeni je veliko let vstrajno in požrtvovalno sodeloval kot odbornik pri naši slavni čitalnici, ter je bil tudi podporni ud mladeniške izobraževalne „Zveze“. Zatorej ga vrlo priporočamo kot izvrstnega krojaškega mojstra vsem tamkajšnjim Slovincem. Udje čitalnice in ml. zob. Zveze.

Prepolje na Dr. p. Kdo bo trdil, da upanje nič ne velja na svetu. To so upoštevali tudi štajerčijanci v naši občini in vložili priziv. Toda dolgo jim ne bo ostala ta tolažba. Naj pride, kakorkoli, če se bomo morali še enkrat vojskovati, bo zmaga še sijajnejša.

Sv. Marjeta na Dr. p. Med malimi in šolskimi otroci se širijo ošpice, sicer pa še ni dozda nobene žrtve zahtevala nalezljiva bolezen. Tudi že imamo en slučaj koz. Pri toliki množini dela je težko na bolnike obračati potrebno pozornost. Bog nas varuj nalezljivih bolezni. — Dne 6. t. m. smo spremili k zadnjemu počitku veteranca Boštjana Fakina, ki se je udeležil dveh vojsk. Vodenica je dobremu možu pretrgala nit življenja. Bodi mu zemljica lahka!

Sv. Barbara v Halozah. Socialni demokratje se že pridno pripravljajo za dež. volitve. Vse okoli že pošiljajo svoje preroke. Zadnjič so nam poslali s Pragarskega takega rdečega preroka, ki je brez obotavljanja v krščanski gostilni Korenjakovi dobil gostoljubno vsprejetišče. Pa za predsednika in druge take formalnosti mu je trda šla, slednjič je učitelj Kosi pregovoril Petrinjaka za ta nevhvaležni posel; zakaj neprestano ga je pogledoval z milimi očmi govornik, da napravi mir med opozicijo v nasprotni sobi, kjer je zlasti eden vrli Slatinčan bridke zabrusil rdečemu osrečevavcu zapeljanega delavstva. Ko je prišel predsednik soc. dem. shoda nas mirit, smo ga dvignili kvišku in odšel je na hlad med splošno veselostjo, ker ni vedel rabiti svoje oblasti, da bi govorniku, kateri je mahal po vsem le po židu Adlerju ne, priškrnil besedo ali zaključil shod. Slednjič je rdečkar sam naredil največji fiasko, ko je zbesnel proti katoličanstvu; naenkrat so videli vsi, pri čem da so.

Vojaški nabori na Sp. Štajerskem se vrše letos po tem le redu: V Mariboru (mesto) 14. in 15. aprila; za mariborsko okolico 14., 15., 16., 17., 19. in 20. aprila; pri Sv. Lenartu 24. in 25. maja; v Slovenski Bistrici 19., 21. in 22. maja; v Radgoni 17. in 19. aprila; v Zgornji Radgoni 20. in 21. aprila; v Cmurku 20., 21. in 22. aprila; v Konjicah 14., 15. in 16. aprila; v Ljutomeru 17. in 19. aprila; v Šmarju 27. in 28. aprila; v Rogatecu 29. in 30. aprila; v Laškem trgu 1., 3. in 4. maja; v Ptuj 10., 11., 12., 13., 14. in 15. maja; v Celju (mesto) 26. maja; za celjsko okolico 22., 23., 24. in 26. aprila; v Brežicah 17., 18. in 19. maja; v Kozjem 21. in 22. maja; v Sevnici 24. in 25. maja; na Vranskem 27., 28. in 29. maja; v Mozirju 1., 2. in 3. junija; v Šoštanju 4. in 5. junija; v Slovenjgradcu 7. in 8. junija; in v Marenbergu 9., 11. in 12. junija.

Koroško.

Celovec. V pondeljek dne 5. aprila je bila volitev v veleposestvu. Dosedaj je imelo veleposestvo samo dve stranki: staroliberalno (ustavno) in nemško-nacionalno stranko. Med tema obstoji od leta 1896 sem kompromis, da ima prva vedno 6 poslancev, druga pa 4. Ta kompromis se je sklenil tudi za letošnje volitve. Tokrat se je pa pojavila nova, takozvana srednja stranka, ki v svojem programu ne naglašja tako krepko nacionalni princip, in hoče med manjšino (to je krščansko stranko) in večino posredovati. Na čelu te stranke stoji Julij vit. Rainer. Nacionalci označujejo to stranko kot sivo stranko, da bi s tem rekli, da je polklerikalna, polčrna. Ta stranka je predlagala, da bi se naj tudi manjšini prepustilo percentuelno zastopstvo v deželni zboru, s svojim predlogom pa je tokrat propadla. Pri volitvi je bilo zastopanih po glasovnicah 105 volilcev od 114. Dobila sta Leopold baron Ajhelburg in grof Lodron po 103 glasov, knez Rosenberg 104, bankjer Suppan 96, F. baron Ajhelburg 81, baron Sterneck 78, baron Helledorf 77, dr. Artur Lemiš 72, Gorton 65, pl. Krapič 64. V manjšini so ostali Julij vitez Rainer 37, grof Khevenhüller 32, prošt Joas 28, Ivan Huber 26. — Volitve v deželni zbor so s tem dovršene. Štel bo potemtakem 5 krščansko-socialnih zastopnikov (2 Slovence, 2 Nemce in škof), 6 staroliberalcev iz veleposestva, 1 socialdemokrat in 31 nemških nacionalcev. Deželni glavar grof Gojs je odstopil. To mesto bodo nemško-nacionalci bržkone prepustili liberalnim veleposestnikom in sicer postane deželni glavar gotovo Leopold baron Ajhelburg-Labija.

Škocijan v podjanski dolini. Dne 4. sušca se je tukaj vršila volitev novega odbora tukajšnje kmetijske družnice, kateri odsedaj naprej načeluje domači župnik g. Poljanec. V prisrčnih besedah je navduševal g. župnik h. krepki organizaciji kmečkega stanu mnogoštevilne poslušalce, naj se oklenejo kmetijske podružnice in se udeležujejo zborovanj. G. Venk iz Celovca poroča o koristi reje domačih zajcev ali kuncev, katerih tukaj mladina veliko ima, okrajni živinozdravnik g. Sokolovsky iz Velikoveca pa je navzoče podučeval o živinski kugi na splošnih. Kmet pomagaj si sam in Bog ti pomagal!

Celovec. V nedeljo podoldne se je sam vkončal tovarnar Konrad Proš v Celovec, ki je izdeloval kmetijske stroje. To leto je bilo za njega slaba letina, nemški kmetje niso kupili ničesar; slovenski pa so postali sedaj itak že dosti zavedni, da pri celovških napeteh ne kupujejo nič več, rajši si nabavljajo stroje od dunajskih in čeških tvrdk. S časom bo še marsikateremu posilnemškemu napetnežu iz obrtniških in trgovskih krogov odklenalo, da bo moral iskati rešilno vrv, kakor Proš, da si konča življenje. Le delajte tako naprej proti nam Slovincem vi „beluhi“!

Celovec. V vodo je šla v pondeljek rano zjutraj profesorjeva soproga Jožefina Nagele. Skočila je v Lent iz Ricijevega mostu. Potegnili so jo ob šestih zjutraj mrtvo iz vode. Vzrok domači prepri, radi katerih je šla žena, ki je še le pred 3 tedni povila 2 otroka, v smrt.

Celovec. V nedeljo zjutraj je nenadoma znorel pomočnik Albert Vidrih pri slaščičarju Cereju. Hotel je sam sebe zaklati in je sebe in ljudi, ki so ga hoteli zvezati, poškodoval. Prepeljali so ga v opazovalnico.

Smerče ob Zilji. Pri občinskih volitvah so zmagali našinci v 3. razredu. Prvi in drugi razred sta ostala nemškutarska. Izmed naših so voljeni Greg. Majar, Urh Hehar, Jož. Janžič, Tom. Cvik, Šim. Mosar in Tom. Jost.

Kranjsko.

Na prvi državni gimnaziji v Ljubljani se bode sistemiziralo za prihodnje šolsko leto pet novih učnih mest in sicer eno za filologijo, dve mesti za nemški jezik, eno za zgodovino in eno za narovoslovje.

Sodna preiskava proti mokrju Josipu Lončarju, ki je bil obdolžen, da je ukradel pri šentjakobskem župniku Rozmanu neke hranilnične knjižice, je sedaj ustavljena.

Ponarejene krone krožijo po Ljubljani. Izdelane so iz aluminija in jako dobro ponarejene. Od pravih se ločijo le v tem, da jim manjka na oboku napis, katerega imajo prave krone. Paziti je treba torej na napis in žvenket.

Poučni izlet so napravili učenci ljubljanske Zadrugne šole v Trst. Odpeljali so se pod vodstvom ravnatelja Remca v pondeljek iz Ljubljane in ostanejo do četrta tam. Med drugim si bodo ogledali tudi arsenal, ladije itd.

Postaja „Soteska“ na progi Jesenice—Trst v Nomnu v radovljiškem okraju se bo z dovoljenjem deželne vlade razširila in povečala.

Primorsko.

Prvega aprila so šli Lahi iskat na goriški kolodvor. In našli so ga res tam. „Il Gazzettino“ je Lahone prav imenitno na led speljal, ker je namreč pisal, da se bo kraljevič Jurij Karagjorgjevič peljal 1. aprila skozi gorico v Italijo. Pa so ga le videli — namreč 1. april!

Slovenska železničarska zveza. V nedeljo se je v Trstu ustanovila podružnica slovenske železničarske zveze. Na ustanovni občni zbor je prišel tudi predsednik organizacije čeških železničarskih uslužbencev, državni poslanec Buřval.

Mestna pekarna v Reki. Proti podraženju kruha nameravajo nastopiti v Reki s tem, da nameravajo napraviti lastno mestno pekarno na zadrugi podlagi. V tej pekarni bi se pekeli tudi kruh za mestno bolnišnico in ubožnico.

Laške pridige hočejo imeti Italijani v Podgori. To šopirjenje privandranih Lahonov pa presega že res vse meje. Seveda jim ni gotovo čisto nič za cerkvene Govore, ampak za razširjanje laškega jezika in vpliva v podgorski občini. Vodja laške šole brusi čevlje po kamenju, da si nabere kolikor mogoče več podpisov za to.

Razgled po svetu.

Dvorni igralec Adolf pl. Sonnenthal je umrl v nedeljo v Pragi od kapi zadet. Sonnenthal se je povzdignil od priprostega krojaškega vajenca do najboljšega in najizvrstnejšega dramatičnega igralca.

Velik glad v Algiru. Kakor pišejo vesti iz Algira vlada v pokrajini Constantine že dalje časa velik glad. Vsled pomankanja živeža je pomrlo že nebroj oseb.

Zveza poljskih časnikarjev. V soboto dne 3. malega travna je bilo zborovanje zveze poljskih časnikarjev v mestni svetovalnici v Lvovu. Časnikarji so došli iz vseh treh držav, kjer se nahajajo poljske pokrajine. Zborovanje je otvoril predsednik društva časnikar Krechowicki. Cilj društva je zblizanje poljskega časopisja, brez ozira na strankarske razlike, skupno postopanje v narodnih stvarih in v stvarih, ki se tičejo interesov poljskih časnikarjev. Član zveze ne more biti oni časnikar, kateremu je dokazano, da dobiva od vlade kaj denarja ali pa podpore. Udeležnikov na zborovanju je bilo 60.

Grozen požar v Vesprimu na Ogrskem. V petek ponoči nekako pred polnočjo je nastal ogenj na dozdaj še neznan način v škotijskem semenišču. Goretje je pričelo v podstrešju. Silen vihar je povzročil, da je bilo celo ostrešje v hipu zavito v rdeč plamen. Semeniščani so se še o pravem času rešili iz hiše, kajti ko je došla požarna bramba, niso mogli gasilci že nič več zaustaviti ognja. Plamen je segel po sosednjih kanoničnih hišah, katere so z gospodarskim poslopji vred prav do tal zgorele. Ostale so samo še puste zidine. Od silnega požarja se je vnela tudi frančiškanska cerkev in samostan. Stolp cerkve se je zrušil, a zvon se je v tem strašnem morju vročine čisto raztopil. Strop v cerkvi se je pa udrl in vse pokončal pod seboj. Na samostanu je zgorelo vse podstrešje z vso shrambo žita in živeža. 20 hiš je popolnoma uničenih z gospodarskimi poslopji vred. Jedina sreča je, da ni človeških žrtv zraven, le ne-

katere osebe, zlasti gasilci, so dobili večje ali manjše poškodbe in opekline.

Senzacionalno odkritje. Zadnji „Budapesti Naplo“ prinaša senzacionalno vest, po kateri bi imel baron Rauch v rokah pisma, ki so zelo kompromitujoča za Frana Košuta, ki je baje v zvezi z srbsko propagando. Peljal se je neki že h kralju s temi spisi. List poziva nadalje vlado, da naj se izjavi v tej stvari. Kaj pa, če ne bi bila to zopet kaka nova mahinacija bana Raucha?!

Zarota proti grškemu kralju. Rumunski časopis „Universal“ prinaša iz Aten vest, da je policija odkrila zaroto proti kralju Juriju. V zvezi s to zaroto je bilo prijetih mnogo sumljivih oseb, ki večinoma pripadajo stranki bivšega ministrskega predsednika Rallisa.

Somišljeniki!

Preglejte takoj in natanko volivne imenike! Prečitajte pazno tozadevni članek v predzadnji številci „Straže“ in ravnajte se po njem!

Narodne in politične razmere na Ogrskem.

Spisal A. Vehle.
(Dalje.)

Kljub nasilni madjarizaciji se je slovenski življ na Ogrskem ohranil. Seveda, ako ne bo imel stika z narodom, ako se narodno-obrambno delo ne razširi tudi na ogrske Slovence, je ta velika slovenska kolonija za nas izgubljena. Do sedaj smo se premalo zmenili za ogrske Slovence. Pred nekaj leti se je sprožila misel, da se naj nabirajo po slovenski domovini slovenske knjige za ogrske Slovence. Posebno mariborski profesor dr. Kovačič se je zelo zanimalo za to stvar. Žal, da je ta ideja (kolikor je meni znano) čisto zaspala. Treba je vzbuditi zanimanje za ogrske Slovence.

Slovenski dijaki iz Slovenskih gorc imajo tukaj lepo priložnost, da potujejo v počitnicah med ogrskimi Slovenci in proučujejo tamošnje razmere, da pišejo o svojem potovanju potopisne črtice in tako seznanijo širšo slovensko javnost z narodnimi, političnimi in gospodarskimi razmerami ogrskih Slovencev. Ogrska slovenska kolonija se mi zdi kakor zapuščena pastorka, katero smo že popolnoma pozabili.

Ne-le plemensko, ampak tudi kulturno, so dobili Madžari od slovanskih narodov zelo veliko. Koliko je n. pr. slovanskih imen v madžarščini. Vsi važnejši izrazi iz poljedelstva in rodbinskega življenja so slovanski.

Na primer: slama (szalma), seno (m. szeno), bik (m. bika), brazda (barazda), mlinar (molnar), kovač (kovacs), ključ (kules), brat (barat), kolač (kolacs), kaša (kasa), kabat (slovaška beseda za suknjo, m. kabat) itd.

Vse važnejše kulturne izraze so si izposodili od Slovanov. Madžarsko narodno pravo je v bistvu slovansko pravo, kakor povdarjajo pravni zgodovinarji Luschin in dr. Kadlec.

Madžari so bili dolgo časa nekulturen narod; zato so se posluževali do leta 1840 latinščine kot diplomatskega in uradnega jezika, med tem ko se je že v 15. in 16. stoletju v ogrskem državnem zboru rabil poleg latinščine tudi slovaški jezik kot uradni jezik v notranji politični upravi. Šele od leta 1840 se je začela rabiti na Ogrskem izključno le madžarščina kot uradni jezik in šele takrat se je ustvaril uradni madžarski naslov za dežele ogrske krone — Magyarorszag (madžarska dežela).

V tem času se je začela tudi sistematična madjarizacija slovanskih narodov na Ogrskem. Madžarski narod je dobival vedno večjo moč in z upeljavo dualizma leta 1867 so bili slovanski narodi na Ogrskem izročeni brezobzirni madjarizaciji. Vlada, šola, cerkev, časopisje, vse podpira madjarizacijo, vsako narodno gibanje pa se proglašuje kot veleizdaja, kot upor proti državni oblasti.

Na Ogrskem se je ustvarila posebna teorija o narodu in narodnosti, teorija, ki sicer nima nobene znanstvene veljave, ki pa vendar dobro služi madjarizaciji in takozvani madžarski državni ideji.

„Ta sofistika, da vsi prebivalci Magyarorszaga skupaj tvorijo eden narod — madžarski, oziroma smoter, da se pretvori Ogrsko v enojezično madžarsko narodno državo — se imenuje madžarska državna ideja (Magyar allam eszme). Vyhubit, str. 10.

Madžari trdijo, da tvorijo vsi prebivalci ogrske države eden narod — ogrski, da pa ta narod obsega več narodnostij, rumunsko, nemško, slovaško, srbsko narodnost itd. Celu v ljudskih šolah se ubija deci ta nauk v glavo. Tako čitamo na primer v ljudskošolski čitanki Ivana Györflyja sledeče:

„Ogrska dežela (Magyarorszag) je naša domovina, v kateri prebivajo razven Madžarov tudi ljudje drugega jezika. Taki ljudje se potem imenujejo narodnosti. V naši domovini prebivajo državljani nemške, rumunske, srbske, slovaške, rusinske, hrvaške in slovenske narodnosti, ki tvorijo skupaj z Madžari ogrski narod.“

Namesto ogrski je treba postaviti samo madžarski in tako imamo na Ogrskem samo madžarski narod — vsi drugi so ljudje drugega, oziroma tujega jezika, tuji.

(Dalje prihodnj.)

MALA NAZNANILA

ki se sprejemajo po 2 vin. od besede, najmanjši znesek je 50 vinarjev.
Kdor želi pojasniti o rečeh, ki so naznanjene v inseratnem delu, naj pridene za odgovor znamko 10 vinarjev. Drugače se ne odgovori.

Dvoje stanovanj s porabo vrta se odda mirnim najemnikom. Kje pove upravnistvo. 86

Preda se kobila z žrebetom pri g. Mulec, pekarija, Studenci Uferstrasse št. 3. 87

Kupi se lep in dopro ohranjen dvokolesni otroški voziček

Ponudbe na upravn. Straže.

Cerkveni slikar Peter Marković akadem. slikar v Rožeku na Koroškem

se priporoča čast. gg. duhovnikom in sl. slov. občinstvu za slikanje raznih cerkvenih slikarj, posebno altarnih in bandernih slik, križevih potov itd. vse na posebno trpežno platno in v jako stanovitnih barvah; slikam zdaj v zimskem času doma v svojem ateliju in izdelujem manjša dela, popravljam tudi umetniško stare umetne slike: za poletni čas se pa priporočam že zdaj za večja dela: za slikanje cerkva v različnih slogih. Cene po dogovoru in brez konkurence. 23

Pozor! Slovenci! Pozor! Josip Macuh, Maribor

Stolna ulica šte. 5.

se priporoča slavnemu občinstvu in prečastiti duhovščini za izdelovanje vsakovrstnih oblek. Postrežba točna, cene nizke! Na razpolago je tudi velika zaloga izgotovljenih oblek po jako nizkih cenah.

Slovenski brivec!

Prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu najtopleje priporočam svojo

moderno urejeno brivnico.

:: Postrežba čista, točna in solidna. ::
Izdelujem tudi lasulje in kupujem lase.

IVAN BERGLEZ, brivec

Maribor, Šolska ulica 2.

55

Slikar in pleskar Franc Divjak

v MARIBORU, župnijska ulica št. 7

prevzame vsa dela dekoracijske in slikarske stroke ter se priporoča slavnemu duhovščini in cenjenemu občinstvu in izvršuje svojo obrt po najnižjih cenah.

Olje Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

od motorja oddaje 100 kg. po 25 K.

Restavracija Narodni dom v Mariboru.

Izborna kuhinja, izvrstna vina kakor: haloško, ljutomersko, dr. Thurnejev muškatelec, mozlec, vinarec, bizeljčan, konjičan itd.
Pivo iz budjeviške češke pivovarne.
Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljoni.
Sobe za tujce.

Za obilni obisk se priporoča

Lojzika Leon.

Odda se fino mobilirana soba. Klavir je na razpolago. Natančnejše se izve pri g. L. Sivka, Frauengasse št. 9. 89

Trgovski učenec

iz boljše hiše in z dobrimi šolskimi spričevali, vešč slov. in nemškega jezika se takoj sprejme v

manufakturni trgovini

Joh. Grubitsch,

Maribor

Tegetthoffova cesta št. 11.

Za nakup priporočamo trdko

M. E. Šepec, Maribor

Grajski trg stev. 2

katera prodaja po najnižji ceni vsakovrstno modno blago za ženske obleke, svilnate in druge robce, vse vrste najboljše perilno blago, vsakovrstno sukno (štofe) za moške obleke, površnike, fino sukno za talarje in salonske obleke, srajce, ovratnike, kravate, naramnice, nogavice, dežnike, obrisače, mizne prte, odeje, preproge, zastore, razni cvilih, perje za blazine itd. 7

†
S tužnim srcem naznanja podpisani, da je Bogu dopadlo poklicati v boljšo večnost njegovo mater
Jero Tomažič, roj. Heric
bivšo posestnico na Kamenščaku, rojeno 15. marca 1823 v Vogričevih, župnije Ljutomer, ki je umrla dne 7. aprila 1909 v Kozjem.
Pogreb bo petek ob 10. uri predpoldne.
Kozje, 7. aprila 1909.
Marko Tomažič,
dekan.

Ignac Božič
narodni krojač v Mariboru,
Tegetthoffova ulica 16, v hiši dr. Rosine
se priporoča slavnemu občinstvu, kakor tudi preč. duhovščini za izdelovanje vsakovrstnih oblek in talarjev po najnižji ceni. Zaloga vsakovrstnega blaga in gotovih pelerin.
78
V nujnih potrebah se vsakovrstna obleka v 24 urah zgotovi.

xxxxxx **Hotel** xxxxxx
Pri belem volu v Celju
sredi mesta, blizu vseh uradov; za tujce 30 sob z vso ugodnostjo pri nizkih cenah, tudi mesečna stanovanja s hrano za letoviščarje; izborna kuhinja, vedno sveže pivo, različna vina; po letu senčnat vrt; vozovi v hiši vsak čas na razpolago ::
: se priporoča za obilni obisk. :

Izvrstno domače usnje :
priporoča po najnižji ceni
Elizabeta Welle, usnjarija
v Framu. 71

Edina narodna steklarska trgovina
Fran Stropi, Cella
priporoča svojo bogato zalogo stekla, porcelana in kame-nine, vsakovrstnih šip, svetilk, ogledal in okvirov za podobe. Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in pri-ratnih stavbah. 2
Najnižje cene! Najsolidnejša in točna postrežba!
Na debelo. Na drobno.

Svoji k svojim!
Urar, očalar in zlatar
Franjo Bureš
Maribor
Tegetthoffova cesta 33.
pred kolodvorom, priporoča svojo bogato zalogo zlatnine, srebrnine, ur itd. po najnižji ceni.
Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn.
10
Priznana najboljše igle za gramofone.
Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Cerkveni in sobni slikar in pleskar
Franjo Horvat
MARIBOR, Kasinočasse šte. 2.
Se priporoča veleč. duhovščini in slavnemu občinstvu za slikanje cerkev, dvoran, sob, društvenih odrov, napisov na steno, deske, plošče in steklo ter za vsa v pleskarsko in slikarsko stroko spadajoča
:: dela :: 53
Postrežba točna! :: :: Cene nizke!

Fotografijski atelije!
Usojam si cenjeno občinstvo in odje-malece opozoriti na moj
fotografijski atelije
Grajska ulica št. 28
ob oglu Gledališke ulice
in se priporočam za vsa v stroko spadajoča dela kakor za fotografiranje v ateliju ali tudi v drugih hišah, hiš, društev in skupin, družin in okrajev v velikem kakor v malem obsegu po najnižji ceni in najboljši izvršitvi.
Svest sem si, da bode cenjeno občinstvo z mojimi deli zadovoljno in se za vsak čas priporočam.
Naročila po pošti se z veseljem sprejemajo in hitro izvršijo. (Dopisnica zadostuje.)
Se priporoča
Josip Rosenkranz
Maribor.
Za fotografiranje obhajancev in birmancev 88
znižane cene.

Izdelovatelj cerkvenega orodja in posode
Karol Tratnik, Maribor
Župnijska ulica št. 3.
se priporoča prečastiti duhovščini za naročila različnih moštanc, kelihov, ciborijev, les-tencev, svečnikov, križov, itd. Staro cerkveno orodje popravljam pozlatim in posrebrim v ognju. Mnogo priznanih pisem na razpolago.
Svoji k svojim! Svoji k svojim!